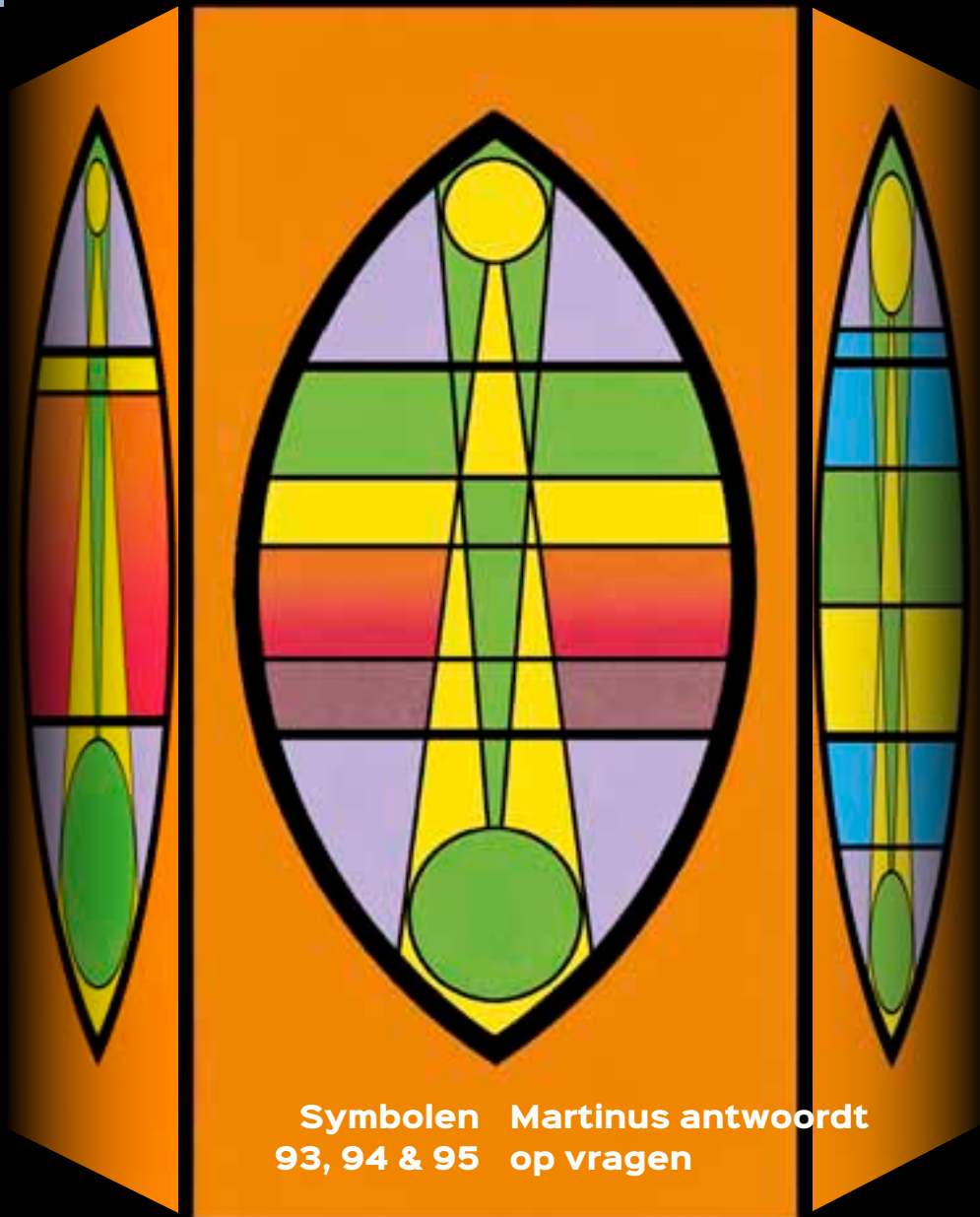

09 / 2024

KOSMOS

Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Symbolen Martinus antwoordt
93, 94 & 95 op vragen

Inhoud

Het eenpolige wezen	
Symbol nummer 93	3
<hr/>	
De twee toestanden van de seksuele polen van het wezen	
Symbol nummer 94	7
<hr/>	
Het dubbelpolige wezen	
Symbol nummer 95	15
<hr/>	
Martinus antwoordt op vragen	18

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Versijnt 4 keer per jaar

Jaargang 51 – 09 / 2024

© 2024 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum, Den Haag

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

www.martinus.dk/nl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 22,50

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92

BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

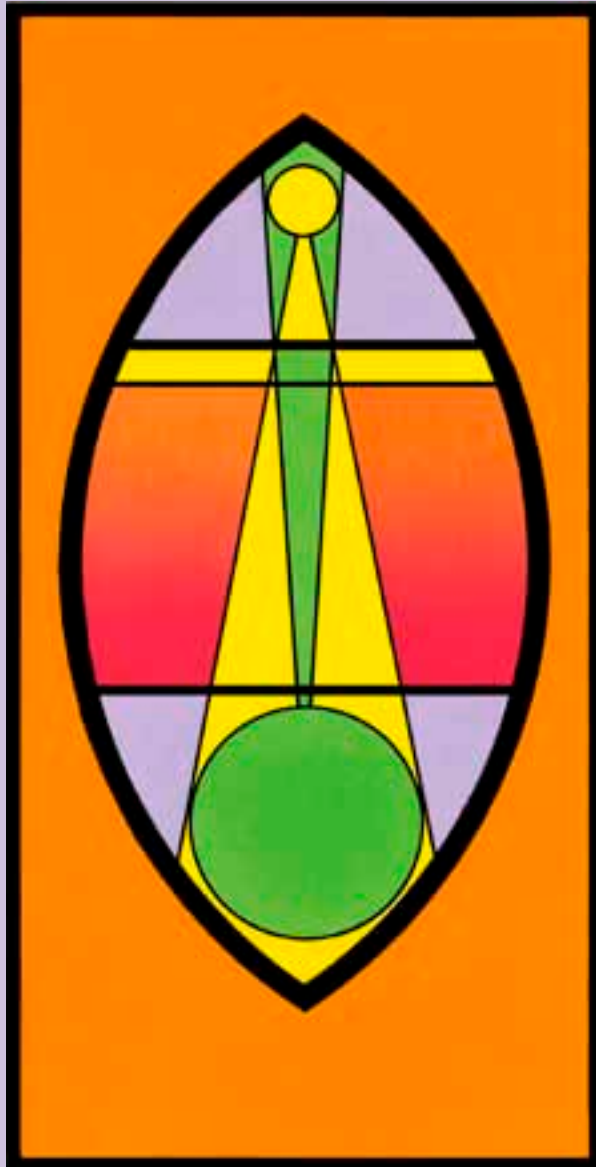
Het eenpolige wezen

Symbool nummer 93

93.1 Het symbool toont het bewustzijn van het dier of het eenpolige wezen. De twee ronde figuren symboliseren de twee polen, waarbij de groene de mannelijke pool weergeeft en de gele de vrouwelijke. Deze twee polen zijn aanwezig in de dieren en ze zijn aanwezig in alle wezens.

In dit wezen heeft de vrouwelijke pool niet veel invloed, het is de mannelijke die voortdurend overheerst. Bij de vrouwen of vrouwelijke wezens is het omgekeerd, daar overheerst de vrouwelijke pool en is de mannelijke latent. Bij vrouwelijke wezens is de mannelijke pool de tegenovergestelde pool en bij mannelijke wezens is de vrouwelijke pool de tegenovergestelde pool. Daarom zijn de wezens ingedeeld in twee categorieën: mannen en vrouwen of mannelijke wezens en vrouwelijke wezens. Maar zo zal het niet blijven, want de polen in de wezens veranderen. In de man neemt de mannelijke pool af en de vrouwelijke toe. Op het symbool overheerst

De verklaring bij de symbolen 93, 94 en 95 in deel 6 van *Het eeuwige Wereldbeeld* is anders tot stand gekomen dan in de delen 1-4. De tekst is afkomstig uit lezingen en artikelen over het betreffende symbool en betreffende onderwerp. Daarom in de bijgevoegde verklaring svp focussen op de verschillen en niet geïrriteerd raken over de herhalingen. (red.)

© Martinus Institut 1981

Symbool nr. 93
Het eenpolige wezen

de mannelijke pool en die stimuleert het dierlijke principe in de man. De vrouwelijke pool daarentegen stimuleert de gehele geestelijke of menselijke kant in de man. Naarmate de vrouwelijke pool toeneemt, zal de menselijke kant in de man groeien.

De violette gebieden symboliseren het bovenbewustzijn van het dier, waarin de seksuele polen, het lotselement en de talentzaadjes opgeslagen zijn en voortbestaan, omdat ze de ondergang van het lichaam kunnen overleven. Het onderbewustzijn wordt gesymboliseerd door het gebied tussen de twee dikke horizontale strepen. Dit middengebied laat zien waar het wezen zich qua toestand bevindt. Onderop zien we een sterke rode kleur (instinct) en hogerop is het gebied meer oranje (zwaarte). Het dier wordt vooral geleid door instinct en zwaarte. De zwaarte-energie verschijnt als de energie die woede en drift voortbrengt. Het dier heeft deze toestand hard nodig, omdat het paraat moet zijn om zijn krachten vrij te kunnen maken, wanneer het moet leven van de lichamen van andere dieren, wat immers door middel van moord gebeurt. Dit is het hoofdbestanddeel van het dierlijke bewustzijn en de mensen hebben er ook nog veel van. We zien dat het dier ook nog iets van gevoel heeft, dat is weergegeven met de gele kleur.

Zo ziet het laagste, het dierlijke wezen eruit en later zullen we het hoogste wezen zien, de volmaakte mens.
(Lezing *Door de dood 2*, 28-05-1958)

93.2 Het symbool toont de basisstructuur van het dier. De structuur van het dier bevat natuurlijk veel meer details maar in dit kader is het voldoende met wat er op het symbool aangegeven is. De twee ronde figuren symboliseren de twee polen in het dier, waarbij de primaire pool gemarkeerd is met de groene kleur en de tegenovergestelde pool met de gele. De twee polen staan in een enorme contrastverhouding. Het symbool laat een mannelijk wezen zien, bij wie de mannelijke of primaire pool overheerst, terwijl de vrouwelijke of tegenovergestelde

pool geheel latent is oftewel geen noemenswaardige rol speelt.

Het symbool had net zo goed een vrouwelijk wezen kunnen zijn met de omgekeerde situatie, waarbij de vrouwelijke pool dan de primaire pool zou zijn (gele kleur), terwijl de mannelijke pool dan de tegenovergestelde of secundaire pool zou zijn (groene kleur).

De violette gebieden symboliseren het bovenbewustzijn, waar de polen, het lotselement en de talentzaadjes hun zetel hebben. Maar de twee polen veranderen, de ene groeit naar beneden en de andere groeit naar boven en op een gegeven moment ontmoeten ze elkaar en zijn ze gelijkwaardig. Dat maakt dat de wezens volmaakte mensen worden.

Maar voorlopig zien we een dier. Het is heel mannelijk of heel vrouwelijk en zijn bewustzijn bestaat uit instinctenergie en zwaarte-energie (rood-oranje kleur). Leeuwen, tijgers en andere roofdieren hebben die energie nodig om hun prooi te kunnen vangen en te overmeesteren. Hun razernij is geen vijandigheid in werkelijke zin, het is een mobilisatie van de krachten van het organisme in de vorm van instinctenergie en zwaarte-energie. Het primaire in het bewustzijn van het dier is dus instinct en zwaarte, maar het heeft ook enig gevoel, dat is aangegeven met de gele kleur.

(Lezing *Na de dood*, 22-02-1960)

93.4 Het symbool toont de twee polen van het wezen in een toestand waarin de primaire pool overheerst en de tegenovergestelde pool nog latent is. Het symbool toont een mannelijk wezen, maar het kon net zo goed een vrouwelijk wezen zijn. Met deze contraire pooltoestand is het wezen voorbeschikt om de duisternis te bewerkstelligen. Het duistere dierlijke bewustzijn is getoond in het middengebied waar de instinctenergie gesymboliseerd is met de rode kleur en de zwaarte-energie met de oranje. Dat betekent dat het wezen doodt, dat het moet moorden en doden, en zich verdedigen en dergelijke. Maar de primitieve mens heeft ook wat gevoel, dat ervoor zorgt dat het religieus

wordt, dat het erin begint te geloven dat er zich iets achter het geheel bevindt.

(Lezing *Het hoogste vuur 4*, 07-03-1960)

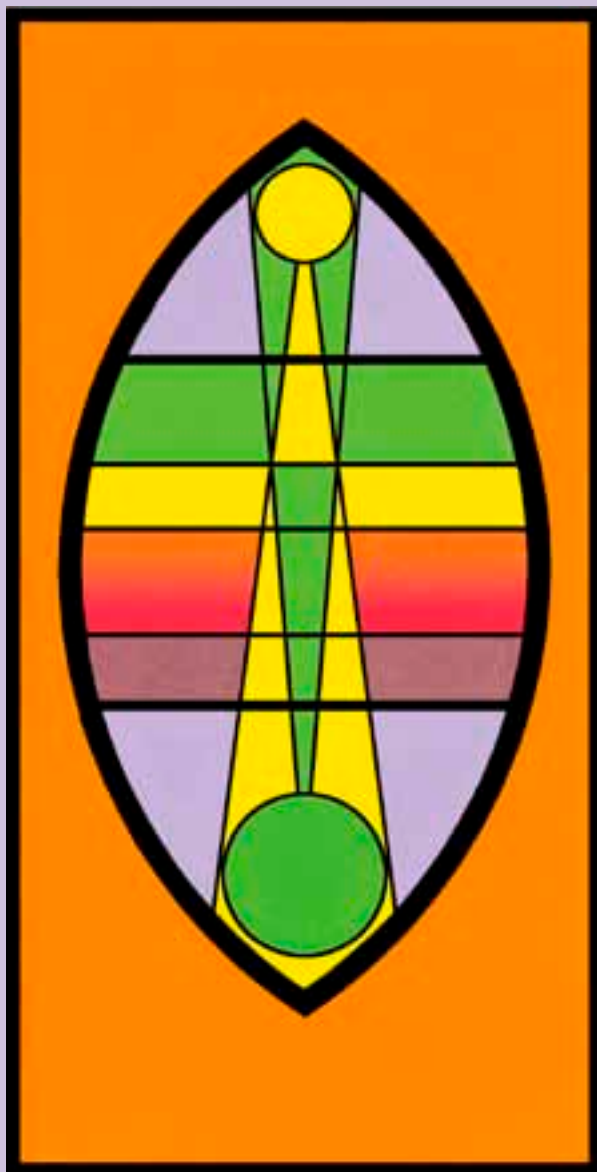
De twee toestanden van de seksuele polen van het wezen

Symbool nummer 94

94.1 We komen nu bij de aardse mens die qua bewustzijnsstructuur niet zo veel verschilt van het eenpolige wezen op het voorgaande symbool.

(Lezing *Na de dood*, 06-06-1968)

94.2 Omdat de intelligentie van de mensen zich zo snel ontwikkeld heeft als het geval is, heeft dit ervoor gezorgd dat ze deze begaafdheid – deze krachten – die ze beheersen, kunnen gebruiken in dienst van hun primitieve en nog onontwikkelde aard, dat wil zeggen in dienst van egoïsme of zelfzucht. De mens is immers vanuit het dierenrijk gekomen en deze omvorming van dier tot mens heeft plaatsgevonden door middel van de twee seksuele polen, de mannelijke en de vrouwelijke pool. In een stadium in het dierenrijk bestond er een groot contrast tussen de polen in het wezen, de ene pool overheerste, terwijl de andere latent was. In het mannelijke wezen overheerste de mannelijke pool en was de vrouwelijke latent. In het vrouwelijke wezen was het andersom, daar overheerste de vrouwelijke pool en was de manne-

© Martinus Institut 1981

Symbool nr. 94
De twee toestanden van de seksuele polen
van het wezen

lijke latent. Maar in een gegeven stadium begon de latente pool zich te ontwikkelen. Dat was nodig, want het wezen moest geen dier blijven. Het is de bedoeling dat het wezen de mens naar Gods beeld, als Gods gelijkenis zal worden. En je kunt niet zeggen dat een dier dat is.

Het wezen moest veranderd worden, er was meer nodig om naar Gods beeld te worden. Wat nodig was, was voorlopig een zekere mate van intellectualiteit. Met die intellectualiteit moest het wezen een buitengewoon grote hoeveelheid ervaringen opdoen, die de gevolgen waren van zijn onvolmaakte mentaliteit, van zijn nog dierlijke driften. We zien dat dit erin geculmineerd heeft dat de mensen in staat zijn om de meest gigantische, dodelijke wapens te vervaardigen. Ze kunnen de dierlijke driften verveelvoudigen, ze kunnen vele egoïstische bevredigingen realiseren, juist door middel van deze intelligentie. De slimmen buiten de minder slimmen uit. Op dit moment beleven ze deze gehele onvolmaakte en onvolgeschapen toestand in de vorm van de zogenoemde dag des oordeels, die in de Bijbel voorspeld is. Christus heeft immers voorspeld dat de dag des oordeels zou komen. De dag des oordeels is het grote resultaat van een menselijke begaafdheid die door een dierlijke mentaliteit gestuurd wordt.

Natuurlijk komen er niet alleen maar dierlijke realiteiten voor in de wereld. De mensen hebben ook in enige mate een andere kant ontwikkeld, de dubbelpolige toestand. Het eerste in deze ontwikkeling was de ontwikkeling van de intelligentie, en de tweede kant die ontwikkeld zal worden, is de liefdevolle kant of het humane vermogen. Dit vermogen kan niet ontwikkeld worden door onderwijs zoals de intelligentie. Je kunt niet leren om liefdevol te worden, maar je kunt wel intellectuele verschijnselen leren, je kunt leren hoe iets vervaardigd moet worden. Je kunt ook leren hoe een liefdevol wezen handelt, maar daar word je zelf niet liefdevol door. Als iemand liefdevol wordt door een raadgeving, is dat omdat hij die liefde bij voorbaat al bezat, maar misschien niet begreep hoe die op de juiste manier te gebruiken. Liefde of humaniteit kan niet zo snel ontstaan als de ontwikkeling van

de intelligentie. Liefde of humaniteit kan alleen ontstaan door ervaring, en het zullen dan natuurlijk lijdenservaringen zijn waar het in eerste instantie om gaat.

De wereld is vandaag de dag zo vol lijden, ziekten, nood en ellende, terwijl de mensen tegelijkertijd enorm begaafd zijn en enorm geniale zegeningen kennen. Maar desondanks zijn er miljoenen mensen die de hongerdood sterven, en zijn er miljoenen mensen die niet in een ziekenhuis kunnen komen en niet voor hun ziekten behandeld kunnen

Er is een reusachtige oceaan aan verschrikkelijke, onvolmaakte toestanden

worden. Er is een reusachtige oceaan aan verschrikkelijke, onvolmaakte toestanden en deze onvolmaakte toestanden zijn uitsluitend toe te schrijven aan een gebrek aan liefde, gebrek aan humaniteit. De humaniteit ontstaat in eerste instantie doordat de mensen lijdenservaringen hebben gehad. Door al het lijden dat een mens in de loop van zijn verscheidene levens doorgemaakt heeft, ontstaat het vermogen om het lijden van andere wezens te begrijpen. Hij krijgt

een fantasievermogen, waarmee hij in zijn fantasie een mentale beleving kan krijgen van hoe het een of andere leed deze of gene mens, een bepaald dier of een bepaalde plant beïnvloedt.

Iemand kan oneindig volmaakt worden om in zijn bewustzijn het lijden van anderen te kunnen beleven, en deze beleving kan alleen maar komen door ervaringssituaties. Dat kun je niet aanleren, maar door alle lijdenservaringen, ziekten en moeilijkheden die we in vorige levens hebben doorgemaakt, staan die in onze hoogste structuur, in ons bovenbewustzijn. We kunnen ze ons niet in ons dagbewustzijn herinneren, maar de ervaringen komen bij bepaalde gelegenheden omhoog en werken mee om een beeld te vormen van het object waarop we ons op dat moment ingesteld hebben, bijvoorbeeld een zieke. Als we iets van hetzelfde beleefd hebben, bewerkstelligt dat in

onze fantasie dat we het meteen begrijpen. We kunnen heel duidelijk begrijpen hoe het met die mens gaat, hoe een bepaalde situatie voelt. Dit vermogen noemen we het vermogen tot medelijden. Het vermogen tot medelijden verruimt en ontwikkelt zich steeds meer. Het blijft niet alleen bij grof lijden, bij grote grove verschijnselen zoals ongelukken die we voelen, maar het geldt ook veel kleine details. We zeggen dat iemand fijngevoelig is. Hij merkt niet alleen het lijden bij anderen op, maar hij voelt ook welke woorden en zinnen hij niet moet zeggen, omdat die onaangenaam en pijnlijk zijn voor de mensen die het betreft.

Dit verandert de mensen steeds meer en zo ontstaat er een zekere sympathietoestand. Geleidelijk aan krijgt de mens meer sympathie voor andere mensen. Het klinkt misschien vreemd, want we zijn natuurlijk van mening dat alle mensen toch enige sympathie voelen. Die hebben ze ook nu, maar we moeten niet vergeten dat we van de dieren afstammen. We komen uit een toestand waarin het bewustzijn zich niet met andere dingen kon bezighouden dan de paringsdrift en de bescherming van de nakomelingen. Dat was toen het hoogste licht dat überhaupt op het materiële vlak beleefd kon worden. Dat is in ruime mate ook nog zo voor de aardemensen tijdens hun eerste grote ontwikkeling binnen het mensenrijk. Daar is de paringsdrift nog het hoogste licht. Verliefd worden, geliefd worden en wederliefde ontvangen, kinderen krijgen en van deze kinderen houden is een goddelijke lichtgolf die de mensen in de duisternis zullen beleven. Wat zou er anders voor licht moeten zijn, als dit licht er niet was? En bestaat er een ander licht voor de dieren dan de paringstoestand? En is het niet zo dat voor alle dieren geldt dat het 'ieder voor zich' is? Is het niet zo dat het principe van het doden een levensvoorwaarde is in het dierenrijk? Is het niet zo dat het voor de mensen in enorm hoge mate in hun ontwikkeling een levensvoorwaarde is om te doden? Waarom voeren de mensen in hemelsnaam oorlog? Waarom vernietigen, doden en moorden ze en wreken ze zich? Juist deze omstandigheden horen

bij deze ontwikkelingstrede. De paringsdrift – het seksuele genot, het gevoel van zaligheid dat ontstaat wanneer twee wezens in hun verliefdheidsdrift of roes de paringsdaad verrichten – is de hoogste vlam die in het dierenrijk bestaat.

Maar dat is niet het antwoord voor de ontwikkeling van de mensheid en voor Gods schepping van de mens. Het is het eindresultaat van de toestand van het dier, maar de mensheid is voorbestemd voor iets veel hogers. Het dier heeft zijn liefdevolle sympathietoestand binnen dit paringsgebied met zijn partner en nakomelingen, maar voor de wezens daarbuiten kan er hoogstens sprake zijn van een bepaalde tolerantie in de vorm van soort kuddebewustzijn, waar het wezen zich noodgedwongen in moet bevinden om zich te kunnen beschermen. De soorten moeten aan kuddevorming doen om zich beter te kunnen beschermen in de verschillende situaties die hun overkomen. Maar dit kuddebewustzijn is geen liefdestoestand. Het is niet eens een sympathietoestand, het is een instinctmatige, automatische verbinding van wezens. Bij de mensen bestaat die ook enigermate in de vorm van alle verenigingen, clubvorming, enzovoort. Dat zijn echo's van die toestand. Het vormen van een vereniging is ook kuddevorming, om meer kracht en sterkte te krijgen om een doel te kunnen bereiken. Maar het is geen liefde. Door lijdenservaringen wordt het gevoel van sympathie ontwikkeld dat we liefde noemen.

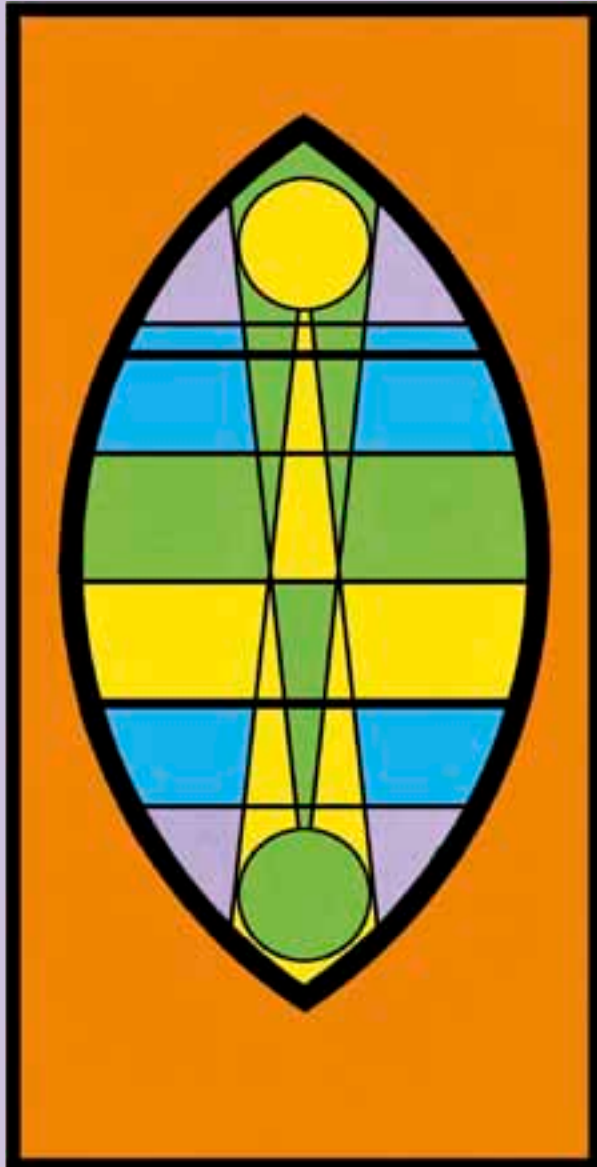
Binnen het mensenrijk geldt immers 'je zult je naaste liefhebben als jezelf.' Als dat de bedoeling is en de mensen werkelijk hun naaste gaan liefhebben als zichzelf, hoe gaat het dan met het huwelijk? Hoe zal een vrouw het opnemen als haar man alle anderen net zo enorm sterk liefheeft als haar? Of omgekeerd, wat zou een man ervan vinden als zijn echtgenote alle mensen ging omhelzen en strelen en gelukkig is? Zou dat een gelukkig huwelijk kunnen worden? Nee, dat zal niet kunnen, want het huwelijk berust niet op werkelijke liefde. Het huwelijk berust op een kunstmatig gestimuleerde sympathietoestand. Die wordt gestimuleerd door een organische structuur door

het afscheiden van bepaalde stoffen, enzovoort, die in staat zijn om een versterkte elektrische aard, een versterkte gedachtentoestand, of de versterkte toestand van sympathiegevoel op te roepen die we verliefdheid noemen. Die verliefdheid verbindt de wezens met elkaar en die bevordert de paringsdrift die nodig is, opdat er nieuwe organismen voor de gediscarneerde wezens geschapen kunnen worden. Die moeten op aarde incarneren, daarom moeten er nieuwe organismen geschapen worden en daarom moet de paringsdrift steeds blijven bestaan. Tegelijkertijd is de paringsdrift het hoogste vuur voor de wezens in de primitieve stadia in het dierenrijk en ook nog voor de meeste mensen. De grote meerderheid van de mensen is zich niet bewust van een hoger licht dan de verliefdheid van het huwelijk, de hoogste zaligheidstoestand.

Maar er is ook een groep van mensen die verder gekomen zijn, en die hiervan afwijken, omdat ze een andere sympathietoestand hebben. De tegenovergestelde pool die de mensen de ontwikkeling van de intelligentie heeft gegeven, waardoor ze lijdenservaringen en ervaringsontwikkeling kregen, heeft dit andere sympathievermogen geschapen en ontwikkeld. Dit zal uitgroeien tot bijvoorbeeld niet alleen iets te zijn met liefkozing en het hebben van een zachte en vriendelijke aard. Het zal zo ver komen dat men zich verbonden voelt met alle andere wezens, absoluut verbonden met hen, ja, bijna nog meer dan man en vrouw verbonden zijn. Dat is de toestand in de hoogste geestelijke werelden, waar de mensen niet verdeeld zijn in man en vrouw of in een mannelijk en vrouwelijk geslacht. Dat is niet het fundament voor de toestand daar.

Het zal zo ver komen dat men zich verbonden voelt met alle andere wezens, absoluut verbonden met hen

In het huwelijk is het dus de verliefdheidstoestand die het huwelijk draagt en in stand houdt. Buiten het huwelijk is er sprake van

© Martinus Institut 1981

Symbool nr. 95
Het dubbelpolige wezen

vreemde wezens. Maar vandaag de dag moet toch gezegd worden dat vanwege de sympathie die al door het lijden ontwikkeld is, de wezens met deze nieuwe sympathie buiten het huwelijk tot prachtige vriendschappen, trouwe vriendschappen, gezelligheid en allerlei bijeenkomsten, enzovoort komen. Dat alles is een blijk van een soort sympathietoestand die in feite niet echt met het huwelijk te maken heeft. Maar dat de sympathie van de wezens dus steeds toeneemt en de tegenovergestelde pool groeit, leidt de mensen verder en het zorgt ervoor dat de sympathie ertoe overgaat seksueel te worden. Beide polen zijn immers seksuele polen, afgezien van het feit dat ze ook door deze toestand de hoogst functionerende organen zijn die het Ik ter beschikking heeft. De twee polen sturen en reguleren de ontwikkeling van de aard van alle levende wezens en vormen hun leiding door de rijken van de spiralen. Deze twee polen sturen al deze verschijnselen en het gehele heelal, en daarom moeten we begrijpen dat de verliefdheidstoestand, de paringstoestand van de dieren, is iets wat de mensen zullen ontgroeien.

(Lezing *Het hoogste vuur* 3, 29-02-1960)

Het dubbelpolige wezen

Symbool nummer 95

95.1 Het symbool toont het dubbelpolige wezen. We zien dat er een grote verandering is opgetreden in verhouding tot het eenpolige wezen. Het dierlijke is geheel verdwenen, er is niet veel instinct en zwaarte over. De oranje achtergrondkleur betekent dat het een fysiek wezen is en dat het zich op het fysieke vlak bevindt. De ronde gele figuur symboliseert de vrouwelijke pool, en de groene symboliseert

de mannelijke pool. We zien dat de mannelijke en de vrouwelijke pool gelijkwaardig zijn geworden. We zien dat er veel gevoel (gele kleur) en veel intelligentie (groene kleur) en veel intuïtie, buitengewoon veel intuïtie (blauwe kleur, gekomen is. Er heerst een zeker evenwicht. Het onderste blauwe gebied betekent dat het een volmaakte wezen is. Het hoeft niet meer op aarde te incarneren. Wanneer het wezen dit evenwicht van de polen bereikt heeft, betekent dit dat het buitengewoon liefdevol is, dat het culmineert in liefde. De dubbelpolige mens heeft een hoge intellectualiteit en heeft macht over zijn intuïtie. Het is door en door, voor honderd procent een kosmisch wezen.

(Lezing *Door de dood 2*, 28-05-1958)

95.2 Dit is de volmaakte mens en we zien hoe de polen gelijkwaardig en in evenwicht zijn. In het middelste gebied zien we de energieën die in het bewustzijn van dit wezen overheersen. Het heeft buitengewoon veel intuïtie gekregen en dat betekent dat het kosmisch bewustzijn heeft. Het is in staat om net zoveel waar te nemen en te beleven als het wil, en het kan de oplossing voor alle geestelijke vraagstukken zien.

Wanneer liefde zich gaat laten gelden, worden de mensen humaan en dan komt de intuïtie

We zien aan de gebieden dat het veel intelligentie en veel gevoel heeft. Zo moet het zijn, wil de intuïtie binnen kunnen komen. Intuïtie kan niet naar brutale, primitieve mensen komen, zij komt alleen naar mensen bij wie de humaniteit zich gaat laten gelden. Wanneer liefde – gevoel en intelligentie – zich gaat laten gelden, worden de mensen humaan en dan komt de intuïtie.

We zien dat de volmaakte mens uitgerust is met vele intellectuele bewustzijnsenergieën, die bestaan uit de grote basisenergieën: intuïtie, gevoel, intelligentie en weer intuïtie. Het bovenbewustzijn is gesymboliseerd boven en onder de twee horizontale dikke strepen en we zien dat de polen

in evenwicht zijn. Bij deze mens kunnen jaloezie, afgunst, enzovoort niet ontstaan. Dit wezen is daarentegen één met God, zoals dat heet. Het kan zich net zo veel kennis eigen maken als het wil wat betreft de structuur van het heelal, de raadselen van het leven en dergelijke. (Lezing *Na de dood*, 06-06-1958)

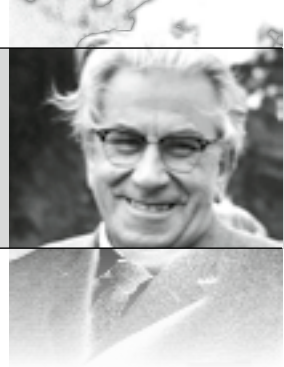
We zien de gehele grote intuïtieve sfeer (blauwe kleur boven en onder op het symbool). In het onderbewustzijn tussen de twee dikke horizontale strepen zien we de liefdessfeer (gele kleur), de intelligentiesfeer (groene kleur) en de enorme intuïtiesfeer (blauwe kleur). Dit is dus de allerhoogste bewustzijnstoestand.

Wanneer het wezen deze toestand bereikt, is het de volmaakte mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis geworden. Dan is het plan van God met de mens af en dan begint het werkelijke leven. De mens verschijnt dan in zijn primaire toestand, nadat hij tot dan toe via reïncarnatie met een fysiek lichaam heeft moeten leven. Dit fysieke lichaam is gemaakt van macrokosmische materie. Maar omdat de mens een geestelijk wezen is, is het niet zo vreemd dat deze macrokosmische materie heel zwaar en niet te hanteren is, maar zij moet er zijn, want door haar te kunnen hanteren, hebben we onze intelligentie ontwikkeld.

Op ons eigen vlak, het geestelijke vlak dus, waar we met ons geestelijke lichaam aanwezig zijn, kunnen we alles ontplooiën wat we denken en wat we wensen, enzovoort. Dat kunnen we ontplooiën met behulp van onze gedachten en dat is het voordeel ervan. Daar kan de mens zich naartoe werken en dit toont dat de mensheid werkelijk onderworpen is aan een goddelijk plan. De Bijbel spreekt de waarheid, wanneer er als volgt verwoord wordt en God zegt: 'Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis.' Deze volmaakte mens zien we op dit symbool.

(Lezing *Het hoogste Vuur 2*, 22-02-1960)

Martinus antwoordt op vragen

In april dit jaar is deel twee in de serie Temabog (Themaboek) uitgekomen. Het is een verzameling antwoorden van Martinus op vragen. Dat kunnen schriftelijke antwoorden zijn gegeven in Kosmos, antwoorden op brieven, of transcripties van antwoorden gegeven tijdens vragenuurtjes in het Instituut in Kopenhagen, in het Martinus Center in Klint of in het centrum Varnhem in Zweden.

Hier volgen twee antwoorden op vragen, in het boek aangegeven met de nummers 79 (vragenuur in Varnhem, 20 juni 1965. Artikel-id: M4108) en 107 (vragenuur in Varnhem, 15 mei 1967. Artikel-id: M4145).

Vraag:

Wat kunnen we zeggen over Jezus als geslachtelijk wezen?

Antwoord:

Je kunt absoluut zeggen dat hij dubbelpolig was. Christus had geen kosmisch bewustzijn kunnen hebben, als hij niet dubbelpolig was geweest. Het mannelijke principe en het vrouwelijke principe zijn in evenwicht en dat wil zeggen dat de beide seksuele polen in harmonie gekomen zijn om het totale, volmaakte bewustzijn te kunnen ontplooiën, zodat men de mens naar Gods beeld wordt. Dat zal met iedere mens gebeuren, wanneer de tegenovergestelde pool de primaire pool bereikt en er mee in evenwicht komt. Dat wil zeggen, wanneer de

vrouwelijke pool volmaakt wordt in de man en de mannelijke pool volmaakt wordt in de vrouw, waardoor het wezen geen man of vrouw meer is, wanneer het geen mannelijk of vrouwelijk wezen oftewel geen zoogdier is, maar de volmaakte mens geworden is. Gelijktijdig is ook zijn bewustzijn volmaakt geworden. Dan ontstaat het proces dat ik de grote geboorte of de inwijding noem. Men wordt namelijk in de kosmische wereld geboren, wat betekent dat iemands hersenen volledig veranderen, zodat men in staat is om de kosmische werelden op dezelfde manier te beleven, als men vroeger de fysieke wereld kon beleven.

Wanneer iemand het poolprincipe niet kent, denkt hij dat hij eeuwig een man of een vrouw zal zijn. Maar Eva, die het eenpolige wezen symboliseert, werd juist geschapen, omdat de eenpoligheid moest ontstaan, die nu bij de dieren voorkomt en in bepaalde mate ook nog bij de mensen. Anders kon er onmogelijk duisternis zijn. Dubbelpolige mensen zijn immers niet afhankelijk van een ander geslacht. Dubbelpolige mensen hebben hun naaste lief als zichzelf en zij hebben niet de paringsdaad om kinderen mee voort te brengen. Op aarde zullen de mensen zich over drieduizend jaar kunnen materialiseren en dematerialiseren. Dat wil dus zeggen dat de wezens geleidelijk aan niet meer door vrouwen gebaard hoeven te worden. Door materialisatie kunnen ze vanaf het geestelijke vlak ineens een volgroeid fysiek lichaam vormen, waarmee ze tijdelijk op het materiële vlak kunnen optreden en ze kunnen dit organisme weer even snel laten verdwijnen. Dat deed Christus verscheidene keren na zijn opstanding.

Datzelfde proces zal op aarde gaan plaatsvinden, en het zal zich in de loop van de tijd verder ontwikkelen. In het laatste deel van het volmaakte mensenrijk op aarde zal er als het ware een geweldige omgang tussen geestelijke en fysieke wezens zijn en de grens die er nu is, zal er niet zijn. Er zouden zoals we nu hier met elkaar samen zijn net zo veel geestelijke wezens gematerialiseerd zijn als er fysieke zijn. Dat zullen de mensen gaan beleven, maar natuurlijk niet voordat de mensheid

volmaakt is. De voorwaarde voor die volmaaktheid is dat de polen gelijkwaardig worden. Met de schepping van Eva, zo staat geschreven, begon de eenpoligheid. God nam natuurlijk geen rib uit Adam, het was een innerlijk proces dat in het plantwezens begon. Die kwamen vanuit de hoogste werelden en zijn dubbelpolig. In het plantwezen kun je zien dat de eenpoligheid zichtbaar begint te worden, om in het dierenrijk te culmineren. Wanneer het wezen eenpolig wordt, stagneert de vrouwelijke pool bij sommige wezens en groeit de mannelijke door; dit worden dan mannelijke wezens. Bij andere wezens stagneert de mannelijke pool en groeit de vrouwelijke door; zij worden vrouwelijke wezens. Hiermee was het voor het wezen onmogelijk om zijn naaste te kunnen liefhebben als zichzelf. Dat was volstrekt onmogelijk, want nu had het daar de organen niet voor; ze hadden alleen organen om het tegenovergestelde geslacht lief te hebben.

Citaat

De tegenovergestelde pool maakt dat u geestelijke interesses heeft, op deze tegenovergestelde pool zijn alle kunst en wetenschap gebaseerd. De primaire pool is alleen gebaseerd op de paringsdrift.

Martinus

De enige manier waarop ze nu iets van het licht konden beleven dat ze in de hoogste werelden verlaten hadden, was via de paringsdaad en de paringsdrift. Dan konden ze iets beleven van het licht waarin ze zich eens bevonden hadden. Maar dat zorgde er gelijktijdig voor dat er een strijd tussen de geslachten ontstond, want de wezens moesten elkaar beconcurreren om het tegenovergestelde geslacht. De zogenoemde jaloezie of afgunst ontstond, die het begin is van al het kwaad dat in de wereld voorkomt. Door de eenpoligheid kwam er dus iets in de wereld wat zondeval heet. In een bepaald stadium in het dierenrijk waren de wezens zo ver gekomen dat ze een mensachtig lichaam kregen. Dat gebeurde in de regionen van de apen, waar de wezens zich in een apentoestand bevonden met een lichaam dat voor een menselijk bestaan gebruikt kon gaan worden. Toen begon de gestagneerde pool weer te groeien en met die beleving, in dat stadium, begint het dier mens te worden.

Alle huidige onvolmaakte mensen op aarde hebben dus deze tegenovergestelde pool die zich aan het ontwikkelen is. En deze pool bewerkstelligt dat u hier vandaag naar mij zit te luisteren. De tegenovergestelde pool maakt dat u geestelijke interesses heeft, op deze tegenovergestelde pool zijn alle kunst en wetenschap gebaseerd. De primaire pool is alleen gebaseerd op de paringsdrift. Met de groei van de tegenovergestelde pool ontstaat alles wat het menselijke bewustzijn betreft, alles wat feitelijk niets de paringsdrift te maken heeft: alle wetenschap, alle kunst en iedere andere manifestatie buiten de paringsdrift om. De ontwikkeling van deze pool brengt langzaam aan de liefde in de mens voort en vormt de seksuele toestand in de mens om, zodat deze de basis wordt voor de volmaakte liefde, waardoor alle mensen allen zullen liefhebben en niet zoals nu, waar het een dierlijk proces is dat moet plaatsvinden voor de voortplanting en het voortbestaan van de soort. Dat houdt helemaal op. Het wordt een situatie waarbij de relatie van alle mensen met elkaar wordt als het gaan van de ene zegening naar de andere. Deze volmaakte toestand bestaat in

Anoniem, Statens Museum for Kunst,
Kopenhagen

de hoogste werelden, maar die kan alleen daar voorkomen waar de polen absoluut in evenwicht zijn.

Vraag:

Gaf Jezus werkelijk blijk van heilige toorn en dreef hij de kooplieden de tempel uit?

Antwoord:

Nee, dat is pure onzin. Jezus kon hen niet uit de tempel verdreven hebben, want dan gaat hij volledig in tegen datgene wat hij tegen de mensen zegt. Hij zegt tegen de mensen dat je niet slechts zeven maal, maar tot zeventig maal zeven maal moet vergeven. Dat zou hij dan

vergeten zijn te doen in de tempel en dat kan ik me niet voorstellen. Hij zegt ook dat je de rechterwang moet toekeren als je op de linker geslagen wordt, enzovoort, overal is hij volstrekt tegen het principe van vergelding. Hij heeft beslist op geen enkele manier een zweep gebruikt. Een mens met kosmisch bewustzijn kan helemaal niet in zo'n gemoedstoestand komen, dat is volstrekt onmogelijk.

Enige tijd nadat ik mijn geestelijke belevingen had gehad, was ik op kantoor waar ik de telefoon aannam. Er werd naar de chef gevraagd, en ik zei: 'Er is telefoon voor de kantoorchef.' – 'Zeg dat ik er niet ben.' – 'Dat kan ik niet niet, ik lieg niet.' – 'Zeg dan...' En toen zei hij een andere leugen, maar dat kon ik ook niet zeggen. We waren met veertien mensen, jonge kantoorklerken, en ik dacht: nu geloven ze vast dat ik gek ben, maar het was alsof mijn hersenen uiteen zouden spatten door die leugen en daarom kon ik die ook niet uitspreken. Als ik al een slecht geweten zou krijgen, zou ik helemaal niet kunnen schrijven. Je kunt niet op een bepaald niveau blijven, als je dingen doet die niet op dat vlak thuishoren. Als iemand een moordenaar is, of hij liegt en bedriegt, dan kan hij zich niet gelijktijdig op het niveau van kosmisch bewustzijn bevinden, dat is volstrekt uitgesloten.

Daarom is het voor mij duidelijk dat Christus dat nooit ofte nimmer gedaan heeft. Maar hij was natuurlijk heel bekend, hij kon doden opwekken, zieken genezen en blinden laten zien, enzovoort, dus ze waren bang voor hem. Degenen die in de tempel zaten en handel dreven, waren bang voor hem. 'Daar komt die tovenaars, nu komt hij, dus laten we maken dat we wegkomen.' Dus ik denk dat het hun eigen gesel was, waar hier sprake van is. Christus heeft dat helemaal niet gedaan.

(Tempelreiniging, Matth. 21:12-13, Marcus 11:15-17, Lucas 19:45-46, Johannes 2:14-17.)

De Achterkant

Voorstelling van de bolmens van Aristophanes op een antieke amfoor

Androgynie volgens Aristophanes

In het boek *Symposium* ('feestmaal') van Plato (ca 427-347 v. Chr.) vertelt gast Aristophanes, dichter en schrijver van komedies, een mythe over de eerste mensen. Die waren bolvormig en zowel mannelijk als vrouwelijk. Zo'n wezen had vier handen en voeten, een schedel met aan twee kanten een gezicht. Aan de onderkant twee geslachtsdelen. Deze mensen hadden grote geestkracht. Ze waren hoogmoedig en begonnen tegen de goden samen te spannen. Tenslotte besloot Zeus ze te verzwakken door ze doormidden te klieven. Sinds de scheiding leeft bij de nieuwe mensen de wens om van de twee weer één te maken.

Dit verhaal is te lezen in het boek *Dubbelgangers & Tegenhangers* van Jo Claes. Hierin beschrijft hij parallele verhalen in de Bijbel en de klassieke mythologie. (Informatie: Historiek.net)

